

การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4*
SAFETY MANAGEMENT IN EDUCATIONAL INSTITUTIONS UNDER THE
JURISDICTION OF THE SISAKET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE
AREA OFFICE 4

ปิ่นปิ่นทร์ พันสุวรรณ¹, กฤษฎา วัฒนศักดิ์² และ วิรลพัชร วงศ์วัฒนเกษม³

Pinpinat Puensawan¹, Krisada Watanasak² and Wiralpath Wongwatkasem³

¹⁻³วิทยาลัยนครราชสีมา

¹⁻³Nakhonratchasima College, Thailand

Corresponding Author's Email: Pinpinatpuensawan@gmail.com

วันที่รับบทความ : 17 เมษายน 2569; วันแก้ไขบทความ 4 พฤษภาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 6 พฤษภาคม 2569

Received 17 April 2026; Revised 4 May 2026; Accepted 6 May 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และสถานะ 3) ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 334 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80 – 1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98 และ

Citation:

* ปิ่นปิ่นทร์ พันสุวรรณ, กฤษฎา วัฒนศักดิ์ และ วิรลพัชร วงศ์วัฒนเกษม. (2569). การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4.

วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 4(3), 116-131.

Pinpinat Puensawan, Krisada Watanasak and Wiralpath Wongwatkasem. (2026). Safety Management In Educational Institutions Under The Jurisdiction Of The Sisaket Primary Educational Service Area Office 4.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 4(3), 116-131.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ค่าเอฟ และการทดสอบรายคู่เชฟเฟ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามสถานะ โดย ภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ด้านการ จัดการภัยพิบัติในโรงเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ

คำสำคัญ: การบริหาร, ความปลอดภัย, สถานศึกษา

Abstract

This research aims to 1) study safety management in educational institutions, 2) compare the level of opinions of personnel regarding safety management in educational institutions classified by age, educational level, and status, and 3) study guidelines for promoting safety management in educational institutions under the Office of Sisaket Primary Educational Service Area 4. The sample group consisted of 334 administrators and teachers. The research instruments used were a 5-level Likert scale questionnaire with a content validity index between 0.80 and 1.00 and a reliability coefficient of 0.98 for the entire questionnaire, and structured interviews. The statistical methods used for data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and Scheffé pairwise comparisons.

The research findings revealed that:

1. The overall management of safety in schools under the Office of Sisaket Primary Educational Service Area 4 was at a high level.

2. A comparison of opinions regarding the management of safety in schools under the Office of Sisaket Primary Educational Service Area 4, categorized by age and educational level, showed no significant differences overall and in each aspect. However, when categorized by status, statistically significant differences were found at the .05 level both overall and in each aspect.

3. Guidelines for safety management in educational institutions under the Sisaket Primary Educational Service Area Office 4 include: a safe environment, disaster management in schools, and teaching about disasters.

Keywords: Administration, Safety, Educational Institution

บทนำ

ในช่วงสองศตวรรษที่ผ่านมา การปฏิวัติอุตสาหกรรมได้ก่อให้เกิดการเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลในภาคอุตสาหกรรมและคมนาคมในปริมาณมหาศาล ซึ่งส่งผลให้ปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในบรรยากาศเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้นนี้กลายเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ความร้อนถูกกักเก็บอยู่ใต้ผิวโลก นำไปสู่อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกที่เพิ่มขึ้นกว่า 1°C เมื่อเทียบกับยุคก่อนการปฏิวัติอุตสาหกรรม (Greenly, 2022) การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิและรูปแบบการหมุนเวียนของความชื้นในชั้นบรรยากาศได้ส่งผลให้เหตุการณ์สุดขั้วทางอากาศเกิดถี่และรุนแรงขึ้น เช่น คลื่นความร้อนต่อเนื่อง พายุฝนตกหนัก และภัยแล้งในบางภูมิภาค ภาคอุตสาหกรรมยังคงเป็นแหล่งปล่อยก๊าซเรือนกระจกถึงราว 20–25% ของโลก ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการเร่งให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นและเปลี่ยนแปลงกระบวนการหมุนเวียนของอากาศ (Oizom, 2024) ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเหล่านี้ไม่เพียงส่งผลต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ แต่ยังกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างรุนแรง โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (Swiss Re, 2024)

ในประเทศไทย ภัยพิบัติที่ทวีความรุนแรง เช่น น้ำท่วมฉับพลัน มักเกิดขึ้นรวดเร็ว ภายในไม่กี่ชั่วโมงเมื่อมีฝนตกหนัก น้ำจากลำน้ำสาขาเอ่อล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่ชุมชน โรงเรียน และโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ต้องอพยพประชาชนจำนวนมาก บางปีมีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บ จำนวนไม่น้อย (UNHCR, 2025) ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าร่วมกับฝนตกสะสมบนพื้นที่สูงยังนำไปสู่ดินถล่มอย่างฉับพลัน ซึ่งสร้างความเสียหายอย่างรุนแรงต่อชีวิตและทรัพย์สิน (UNHCR, 2025) อีกหนึ่งปัญหาสำคัญคือหมอกควันจากการเผาไร่ในช่วงเตรียมพื้นที่เพาะปลูก โดยเฉพาะในภาคเหนือและภาคอีสาน รวมถึงจังหวัดศรีสะเกษ ทำให้ฝุ่น PM2.5 เกินค่ามาตรฐาน ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน เช่น โรคทางเดินหายใจและตาอักเสบ (Infoquest, 2024) เมื่อรวมกับผลกระทบอื่น ๆ ทั้งจากน้ำท่วม ดินถล่ม และค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐาน เยียวยาผู้ประสบภัย และผลกระทบทางเศรษฐกิจจากภาคธุรกิจที่หยุดชะงัก พบว่าความเสียหายทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในระดับหลักแสนล้านบาทต่อปี (Infoquest, 2024) นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบด้านจิตใจ เช่น ความเครียดจากการสูญเสียบ้านและทรัพย์สิน ซึ่งต้องได้รับการเยียวยาในระยะยาว (Infoquest, 2024)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดให้สถานศึกษาต้องมีสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย มีมาตรการป้องกันอุบัติเหตุ และดูแลสุขภาพอนามัยของนักเรียน รวมถึงปกป้องนักเรียนจากความรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ เพื่อส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาเต็มศักยภาพของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2542) นอกจากนี้ กฎหมายยังกำหนดให้รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เรียกเก็บค่าใช้จ่าย เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสเข้าถึงการศึกษาอย่างเท่าเทียม (Narumon Pornprasops, 2016)

การสร้างความปลอดภัยในการดำรงชีวิตประจำวันจึงเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการป้องกันอุบัติเหตุ เช่น การตกจากที่สูง หรืออุบัติเหตุจากไฟฟ้า ไปจนถึงการดูแลสุขภาพ เช่น ล้างมือ ฉีดวัคซีน และออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งช่วยลดความเสี่ยงต่อโรคและส่งเสริมคุณภาพชีวิต (สันติ ชัยศรีสวัสดิ์สุข, 2566; Lifestudies, 2022) ในระดับชุมชน การมีเครือข่ายแจ้งเตือนภัย เช่น ศูนย์ข้อมูลภัยพิบัติ อาสาสมัคร และการปลูกต้นไม้เพื่อป้องกันดินถล่ม ก็เป็นแนวทางสำคัญในการอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัยในสถานศึกษา การดูแลโครงสร้างอาคาร เช่น พื้น ผนัง หลังคา ระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์ช่วยชีวิต ต้องมีการตรวจสอบและบำรุงรักษาอย่างสม่ำเสมอ พร้อมจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม เช่น การจัดเก็บอุปกรณ์อย่างเป็นระเบียบ ตัด

แตงต้นไม้ และติดตั้งไฟส่องสว่างในทางเดิน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) การเรียนการสอน ควรบูรณาการเนื้อหาความปลอดภัย เช่น การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การฝึกซ้อมอพยพหนีไฟ และความรู้เกี่ยวกับอุบัติเหตุต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดเวรยามครูและเจ้าหน้าที่คอยดูแลนักเรียน และมีมุมพยาบาลพร้อมอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น เมื่อเกิดภัยพิบัติ โรงเรียนควรมี คณะกรรมการบริหารจัดการภัยพิบัติเพื่อกำหนดนโยบาย ประเมินความเสี่ยง และจัดทำแผนรับมืออย่างรัดกุม (Risk RED, 2010) ควรระบุเส้นทางอพยพ จุดรวมพล บทบาทหน้าที่ของครู และนักเรียนไว้อย่างชัดเจน พร้อมฝึกซ้อมแผนปีละอย่างน้อยสองครั้งและประเมินผลทุกครั้ง เพื่อให้ทุกคนพร้อมรับมือสถานการณ์จริง เช่น การตั้งห้องเรียนชั่วคราว พื้นฟูจิตใจ และฟื้นฟู ระบบสื่อสาร (Risk RED, 2010) กรณีอุทกภัยควรมีมาตรการเสริม เช่น ให้ความรู้เกี่ยวกับการ อพยพ ตรวจสอบสภาพอาคาร และติดตามพยากรณ์อากาศอย่างใกล้ชิด (SPMS, 2566)

จังหวัดศรีสะเกษเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่เผชิญกับภัยพิบัติหลัก 2 ประเภท ได้แก่ ภัยแล้ง ในช่วงฤดูร้อน ซึ่งเกิดจากฝนทิ้งช่วงและอากาศร้อนจัด ทำให้น้ำในแหล่งน้ำลดลงอย่างมาก ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรและรายได้ของจังหวัด อีกทั้งยังเผชิญกับน้ำท่วมฉับพลันและน้ำป่า ไหลหลากในช่วงฤดูฝน นอกจากนี้ ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเมษายน ยังประสบปัญหาหมอก คำนอกจากการเผาไร่และป่า ส่งผลกระทบต่อคุณภาพอากาศและสุขภาพประชาชน สำหรับ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จึงมีความจำเป็น อย่างยิ่งในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยในสถานการณ์ภัยพิบัติ ทั้งการพัฒนาระบบ บริหารจัดการ การเสริมสร้างความรู้ และเพิ่มศักยภาพให้กับผู้บริหารและครู เพื่อให้สามารถ ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทันท่วงที และยั่งยืน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการ บริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา เพื่อหาแนวทางที่สามารถปกป้องชีวิตนักเรียน และบุคลากร ตลอดจนรักษาสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ปลอดภัยและยั่งยืนในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของบุคลากรต่อการบริหารงานด้านความ ปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และสถานะ

3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษากับประชากร กลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ดังนี้

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกเป็น ผู้บริหาร จำนวน 229 คน และครู จำนวน 2,330 คน รวมเป็น 2,559 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4, 2568)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต จำนวน 334 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางการสุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Robert V. Krejcie and Eayle W. Morgan, 1970) โดยได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาแนวทางการส่งเสริมการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีผลงานดีเด่นในด้านการบริหารงานด้านความปลอดภัยในโรงเรียนกรณีมีสถานการณ์ภัยพิบัติโรงเรียน จำนวน 5 คน ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานด้านความปลอดภัยในโรงเรียนกรณีมีสถานการณ์ภัยพิบัติโรงเรียน จำนวน 2 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวมจำนวน 7 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และสถานะ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง มีคำถามเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือจากวิทยาลัยนครราชสีมา ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

3. ผู้วิจัยติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

4. ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ที่มีการกำหนดคำถามไว้ล่วงหน้า โดยผู้ตอบจะได้รับคำถามเช่นเดียวกัน และในลำดับขั้นตอนเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ถามถามได้ตรงประเด็นที่ต้องการ ไม่ออกนอกเรื่อง ไม่เกินขอบเขตที่กำหนดไว้ และข้อมูลที่ได้รับสามารถนำมาประมวลผลได้ โดยมีขั้นตอนการสัมภาษณ์ ดังนี้

4.1 กำหนดเวลาในการสัมภาษณ์ 15-20 นาที และนัดหมายกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

4.2 เตรียมอุปกรณ์จัดบันทึกให้เหมาะสมกับสถานการณ์

4.3 แนะนำตัวเอง และสร้างบรรยากาศให้รู้สึกเป็นกันเอง

4.4 บอกวัตถุประสงค์ในการสัมภาษณ์ และขออนุญาตจัดบันทึกหรือใช้เครื่องมือบันทึกเสียงจากผู้รับการสัมภาษณ์

4.5 ป้อนคำถามเหมาะสมกับเวลา และทำการบันทึกหลังจากการสัมภาษณ์เสร็จ

4.6 ขอขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ อายุ ระดับการศึกษา และ สถานะ ของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ทั้งโดยภาพรวม รายด้านและราย ข้อโดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136 -143) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกตาม อายุและระดับ การศึกษา โดยใช้ค่า $t - test$ (Independent samples)

4. วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกตาม สถานะ โดยใช้การ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ $F - test$ (One way ANOVA) เมื่อพบว่ามีความ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของเชฟ เฟ่ (Scheffe' method)

5. วิเคราะห์เกี่ยวกับแนวทางในการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยการสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่
 - 1.1 ความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 - 1.2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค
2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 2.1 ความถี่ (Frequency)
 - 2.2 ร้อยละ (Percentage)
 - 2.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
 - 2.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 136 -143)
 - 3.1 t- test แบบ Independent samples
 - 3.2 F- test แบบ One way ANOVA และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe' method)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามสถานะ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย 2) ด้านการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน 3) ด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ

อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัย เรื่อง การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน รองลงมาคือ ด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ทั้งนี้อาจเนื่องจากสถานศึกษาในสังกัดให้ความสำคัญกับการเตรียมพร้อมรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการอย่างเข้มงวด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ สุวรรณฉิม (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตำบลขุนทด 6 ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านขุนทด 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5 โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการป้องกันและการเฝ้าระวัง รองลงมาคือ ด้านการปลูกฝังและการสร้างความตระหนัก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการช่วยเหลือและเยียวยา และสอดคล้องกับ กิตติพงษ์ พรหมแสนโคตร และคณะ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนปลอดภัยในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัย พบว่า การบริหารจัดการโรงเรียนปลอดภัยในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

2.1 จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากบุคลากรทุกช่วงวัยต่างตระหนักถึงความสำคัญของความปลอดภัยในสถานศึกษาว่าเป็นหน้าที่หลักที่ต้องรับผิดชอบร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธกร ทอนทอง (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่า จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 จำแนกตาม ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากมาตรฐานความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนจากส่วนกลาง ทำให้บุคลากรไม่ว่าจะมีความรู้ในระดับใดต่างมีความเข้าใจและทัศนคติในทิศทางเดียวกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วรุตม์ แสงประทีป (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานด้านความปลอดภัยของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรส่วนบุคคลในด้านพื้นฐานการศึกษาไม่ได้ส่งผลให้ความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารความปลอดภัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2.3 จำแนกตามสถานะ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องจากผู้บริหารและครูมีบทบาทความรับผิดชอบและมุมมองต่อทรัพยากรที่ต่างกัน ผู้บริหารอาจมองในเชิงนโยบายและงบประมาณ ในขณะที่ครูมองในเชิงการปฏิบัติหน้างานจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Musyoka, J. M., & Silsil, P. (2021) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบภาวะผู้นำกับการปฏิบัติตามนโยบายความปลอดภัยในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มุมมองต่อการปฏิบัติตามนโยบายความปลอดภัยมักขึ้นอยู่กับรูปแบบภาวะผู้นำและการมีส่วนร่วมในระดับปฏิบัติการที่ต่างกัน

3. แนวทางการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

3.1 ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีแนวทางการบริหารงาน ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาควร

ดำเนินการสำรวจ ตรวจสอบ และประเมินความเสี่ยงด้านโครงสร้างอาคารเรียน อาคารประกอบ และพื้นที่โดยรอบอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะความแข็งแรงของอาคาร ระบบไฟฟ้า และระบบประปา 2) ควรปรับปรุงและซ่อมแซมอาคารเรียน สิ่งอำนวยความสะดวก และสนามเด็กเล่นให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 3) ควรจัดให้มีเส้นทางอพยพ จุดรวมพล และป้ายสัญลักษณ์ความปลอดภัยที่ชัดเจนครอบคลุมทุกอาคาร และสามารถมองเห็นได้ง่ายในสถานการณ์ฉุกเฉิน 4) ควรติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัยที่จำเป็น เช่น ถังดับเพลิง อุปกรณ์ตัดไฟฉุกเฉิน ไฟส่องสว่างสำรอง และระบบระบายน้ำ เพื่อรองรับสถานการณ์ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือพายุ 5) ควรจัดระบบดูแลรักษาความปลอดภัยบริเวณรั้ว ประตูทางเข้า-ออก และพื้นที่เสี่ยง เพื่อป้องกันอุบัติเหตุและภัยจากภายนอก 6) ควรส่งเสริมให้ครู บุคลากร และนักเรียนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมของโรงเรียนให้สะอาด เป็นระเบียบ และปลอดภัย 7) ควรประสานความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนงบประมาณ และองค์ความรู้ด้านการพัฒนาอาคารสถานที่ให้มีความปลอดภัยยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก แนวทางการสำรวจโครงสร้างอาคาร การซ่อมแซมจุดเสี่ยง และการติดตั้งอุปกรณ์ความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิภัทร อโรคา (2564) ที่เสนอแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย

3.2 ด้านการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีแนวทางการบริหารงาน ด้านการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน ได้แก่ 1) ผู้บริหารควรจัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และกำหนดบทบาทหน้าที่ที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายอย่างชัดเจน 2) ควรจัดทำแผนเผชิญเหตุและแผนอพยพในกรณีเกิดภัยพิบัติที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ของโรงเรียน เช่น น้ำท่วม วาตภัย หรืออัคคีภัย 3) ควรจัดให้มีการฝึกซ้อมแผนอพยพและการปฏิบัติตนในสถานการณ์ฉุกเฉินอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง 4) ควรพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรให้มีความรู้และทักษะด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้นและการช่วยเหลือฉุกเฉิน 5) ควรติดตั้งและดูแลรักษาระบบสัญญาณเตือนภัย จุดรวมพล และอุปกรณ์สื่อสารให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ 6) ควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เช่น โรงพยาบาล องค์กรป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการรับมือภัยพิบัติ 7) ควรมีการประเมินและทบทวนแผนการจัดการภัย

พิบัติหลังการฝึกซ้อมหรือเหตุการณ์จริง เพื่อนำผลไปปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดตั้งคณะกรรมการ การซ้อมแผนเผชิญเหตุ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิพนธ์ ภาระนันท์ (2565) ในส่วนขององค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ (PDCA) และเครือข่ายความร่วมมือ

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีแนวทางการบริหารงาน ด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ ได้แก่ 1) ผู้บริหารควรส่งเสริมให้มีการบูรณาการความรู้ด้านการป้องกันและลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติในสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน 2) ควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ เช่น การฝึกปฐมพยาบาล การจำลองสถานการณ์ และการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง 3) ควรจัดนิทรรศการ มุมความรู้ หรือสื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับภัยพิบัติในโรงเรียน เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง 4) ควรพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนการสอนด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติอย่างสร้างสรรค์ 5) ควรส่งเสริมให้นักเรียนมีบทบาทเป็นแกนนำด้านความปลอดภัยในโรงเรียน เพื่อถ่ายทอดความรู้และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เพื่อนนักเรียน 6) ควรเชื่อมโยงการเรียนรู้เรื่องภัยพิบัติกับบริบทของชุมชน เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง 7) ควรประเมินผลการจัดการเรียนรู้ด้านภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงรูปแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจาก การบูรณาการความรู้สู่การปฏิบัติและการสร้างแกนนำนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cohen, J., & Espelage, D. L. (2020) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของความปลอดภัยในโรงเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสุขภาพจิตของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้เรื่องความปลอดภัยช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องอมรรัตน์ อินทร์ประสิทธิ์ (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำเชิงวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การปลูกฝังและการสร้างส่วนร่วม เพื่อให้การบริหารจัดการความปลอดภัยเกิดความยั่งยืนผ่านกระบวนการเรียนรู้และจิตสำนึกของทุกคนในสถานศึกษา

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาเรื่อง การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผู้วิจัยสรุปได้ว่า 1. การบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามสถานะ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. แนวทางการบริหารงานด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย ด้านการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียน และด้านการจัดการเรียนการสอนเรื่องภัยพิบัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแผนงานด้านความปลอดภัย
2. ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เนื่องจากเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น ผู้บริหารควรเร่งดำเนินการตรวจสอบปรับปรุง และพัฒนาอาคารสถานที่ ระบบสาธารณูปโภค และพื้นที่เสี่ยงต่าง ๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด
3. ควรส่งเสริมและพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). นโยบายการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564-2565. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2565). แนวทางการดูแลความปลอดภัยในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิตติพงษ์ พรหมแสนโคตร, วิจิตรา วงศ์อนุสิทธิ์ และ ไชยา ภาวะบุตร. (2566). แนวทางการบริหารจัดการโรงเรียนปลอดภัยในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร. วารสารวิชาการครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 4(2), 45-58.

- ธีรภัทร อโรคา. (2564). กลยุทธ์การบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษาเอกชน ใน
วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- นิพนธ์ ภาระนันท์. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พัชรากร ทอนทอง. (2564). แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการความปลอดภัยใน
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วารสาร
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 18(82), 115-126.
- วรุตม์ แสงประทีป. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานด้านความปลอดภัย
ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ สุวรรณฉิม. (2566). การดำเนินงานความปลอดภัยในสถานศึกษาของโรงเรียนกลุ่ม
เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านขุนทด 6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร,
24(1), 201-215.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4. (2568). รายงานสถิติจำนวน
บุคลากรและข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษาประจำปีงบประมาณ 2568. ศรีสะเกษ: กลุ่ม
นโยบายและแผน.
- อมรรัตน์ อินทร์ประสิทธิ์. (2566). ภาวะผู้นำเชิงวิกฤตของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการ
บริหารจัดการความปลอดภัยในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษานครปฐม เขต 1. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- Cohen, J., & Espelage, D. L. (2020). Impact of school safety on student academic
achievement and mental health. *Journal of School Health*, 90(7), 522-
531.
- Greenly, J. (2022). *Climate change and global warming: Impacts on ecosystems
and society*. New York: Earth Science Press.

- Infoquest. (2024). PM2.5 and health impacts in Thailand. Bangkok: Infoquest Research.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Lifestudies. (2022). Healthy living and daily safety practices. Bangkok: Lifestudies Publishing.
- Musyoka, J. M., & Silsil, P. (2021). Leadership styles and school safety policy implementation in high schools. *International Journal of Education and Research*, 9(4), 89-102.
- Narumon Pornprasops. (2016). Education policy and access to education in Thailand. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Oizom. (2024). Industrial emissions and climate change analysis. Mumbai: Oizom Environmental Research.
- Risk RED. (2010). School disaster management and preparedness. Bangkok: Risk RED Foundation.
- SPMS. (2566). Guidelines for school safety management in Thailand. Bangkok: SPMS.
- Swiss Re. (2024). Global climate risk report. Zurich: Swiss Reinsurance Company.
- UNHCR. (2025). Natural disaster impacts and human displacement in Thailand. Bangkok: UNHCR Thailand Office.